

Σύμφωνα με νέα μελέτη

Και τα γονίδια παίζουν ρόλο στην ενσυναίσθηση

Δημοσίευση: 12 Μαρ 2018, 09:54 | Τελευταία ενημέρωση: 12 Μαρ 2018, 09:54



Διεθνής επιστημονική ομάδα υποστηρίζει ότι η ικανότητα να νιώσουμε και να ανταποκριθούμε στα συναισθήματα των άλλων, αυτό που ονομάζεται ενσυναίσθηση, δεν είναι μόνο αποτέλεσμα της ανατροφής και των εμπειριών που έχουν βιώσει, αλλά είναι και αποτέλεσμα του γονιδιακού μας προφίλ.

Παλαιότερες μελέτες είχαν δείξει ότι μερικοί άνθρωποι έχουν περισσότερη ενσυναίσθηση από άλλους και, κατά μέσο όρο, οι γυναίκες έχουν περισσότερη ενσυναίσθηση από τους άνδρες. Επίσης, τα άτομα με αυτισμό έχουν χαμηλότερη ενσυναίσθηση και αυτό επειδή δεν έχουν την ικανότητα να αναγνώριζαν τα συναισθήματα και τις σκέψεις ενός άλλου ατόμου (γνωστική ενσυναίσθηση), αν και η συναισθηματικής τους ενσυναίσθηση (η ικανότητα ανταποκρίνεται συναισθηματικά στις σκέψεις και τα συναισθήματα ενός άλλου ατόμου) είναι υπαρκτή.

Στη νέα μελέτη, που δημοσιεύεται στο επιστημονικό έντυπο [Translational Psychiatry](#), ερευνητές του Πανεπιστημίου του Κέμπριτζ ηγούμενοι επιστημονικής ομάδας με ειδικούς της εταιρείας 23andMe και επιστημόνων από άλλες χώρες, έκαναν την μεγαλύτερη γενετική μελέτη της ενσυναίσθησης αναλύοντας στοιχεία για πάνω από 46.000 άτομα.

Από την αξιολόγηση των δεδομένων προέκυψε ότι, τόσο πόση ενσυναίσθηση έχει ένα άτομο εξαρτάται εν μέρει από το γονιδιόματό του. Το ένα δέκατο αυτής αποδίδεται σε γενετικούς παράγοντες και αυτό επιβεβαιώνεται και από άλλες έρευνες που έχουν αξιολογήσει την ενσυναίσθηση σε διζυγωτικά δίδυμα.

Επίσης, η μελέτη επιβεβαίωσε ότι οι γυναίκες έχουν περισσότερη ενσυναίσθηση από τους άνδρες. Αλλά οι διαφορές αυτές δεν αποδίδονται στο DNA καθώς δεν υπάρχει διαφορά στα γονίδια που συμβάλλουν στην ενσυναίσθηση ανδρών και γυναικών.

Αυτό σημαίνει ότι οι διαφορές του φύλου στην ενσυναίσθηση είναι το αποτέλεσμα άλλων μη γενετικών βιολογικών παραγόντων, όπως οι προγενετικές ορμονικές επιρροές ή μη βιολογικοί παράγοντες όπως η κοινωνικοποίηση, παράμετροι που είναι διαφορετικές μεταξύ των δύο φύλων.

Τέλος, η νέα μελέτη δείχνει ότι γενετικές μεταλλάξεις που σχετίζονται με λιγότερη ενσυναίσθηση επίσης σχετίζονται με υψηλότερο κίνδυνο αυτισμού.

«Πρόκειται για ένα σημαντικό βήμα προς την καλύτερη κατανόηση του μικρού αλλά σημαντικού ρόλου που παίζουν τα γονίδια στην ενσυναίσθηση. Αλλά πρέπει να έχουμε κατά νου ότι μόνο το ένα δέκατο των ατομικών διαφορών στην ενσυναίσθηση οφείλονται στα γονίδια. Γι' αυτό είναι εξίσου σημαντικό να κατανοήσουμε και τους μη γενετικούς παράγοντες που επηρεάζουν το υπόλοιπο 90% των διαφορών ως προς την ενσυναίσθηση», σημειώνει ο Δρ Βαρούμ Γουόριερ, μέλος της επιστημονικής ομάδας.

Και ο καθηγητής Τομας Μπουργκερον συμπληρώνει ότι «επόμενος στόχος μας είναι να αξιολογήσουμε μεγαλύτερα κλινικά δείγματα και να εντοπίσουμε τους ακριβείς βιολογικούς τρόπους που καθορίζουν τις ατομικές διαφορές ως προς την ενσυναίσθηση».

Μαίρη Μπιμπή
health.in.gr